

ICOSAMERON - písmo Megamikrů

Giacomo se rozhodl mezi materiály do své knížky tajností zařadit i možný způsob šifrování, který sám vymyslel. Šifra vychází z popisu jazyka Megamikrů z knihy Icosameron, kterou zrovna nedávno dopsal a s nepříliš velkým úspěchem na své náklady vydal.

V knize popisuje jazyk Megamikrů včetně ukázek na více místech.

Jeho nápady lze shrnout asi takto:

- Megamikrové umějí vyslovit jen 6 samohlásek a žádné souhlásky,
- pět samohlásek je shodných s našimi a jsou to a,e,i,o,u a šestá pak není podobná žádné z našich,
- každou ze samohlásek vyslovují Megamikrové v jiné výšce,
- výšek, které při tom používají, je celkem 7.

Z popisu je vidět, že mají k dispozici celkem 42 různých zvuků. Aby mohli Megamikrové text zapsat, používají k tomu šest znaků pro samohlásky a sedm různých druhů barevného inkoustu.

Jazyk je však mnohem složitější než popsané písmo. Jeho součástí jsou i gesta, tanec, úsměv apod. Výška vybraného tónu závisí na tom, s kým mluvíme, kdo rozhovor začal, na společenském postavení apod.

Casanova se oprostil od jazyku Megamikrů a využil k šifrování pouze zápis jejich písma. Písmo má 42 různých znaků a to mu bohatě stačilo na zápis 26 písmen mezinárodní abecedy. Proto si také mohl dovolit k některým znakům abecedy přiřadit další znak z abecedy Megamikrů. Tím vznikl zajímavý homofonní šifrový systém.

Nápad se Giacomovi natolik líbil, že do knihy Icosameron vložil hned několik textů zašifrovaných pomocí této své homofonní šifry. Bavila jej myšlenka, že při čtení nikoho nenapadne, že nejde o vymyšlený text v jazyce Megamikrů, ale o zašifrovanou zprávu, ve které popisuje hulvátské chování sluhů na Duchcově. Nemýlil se, nikoho dosud nenapadlo, že Icosameron mimo fantastického příběhu obsahuje i jeho žalobu na duchcovské sluhy adresovanou čtenářům v daleké budoucnosti.